

Naar aanleiding van het artikel in De Limburger(als bijlage bijgevoegd) van 19 februari jl. :”Levend begraven in purschuim: isoleren is goed voor de portemonnee, maar funest voor de vleermuis,” heeft DUS Weert de navolgende vragen:

- 1) Is het college van B&W op de hoogte van de problematiek zoals beschreven in dit artikel?
- 2) Worden er in de gemeente Weert maatregelen genomen om te voorkomen dat vleermuizen slachtoffer worden van na-isolatie. Zo ja, welke? Zo nee waarom niet?
- 3) Is de gemeente bereid om advies hierover in te winnen bij de Stichting ecologisch vleermuisonderzoek Nederland(Sevon)? Zo nee, waarom niet?

Met vriendelijke groet,

Karin Duijsters Fractie DUS Weert

De populariteit van woningsisolatie baart vleermuizenbeschermers in Nederland zorgen. Leefplekken verdwijnen en de dieren worden vaak levend begraven in purschuim of isolatiekorrels. „De vleermuis is de sjaak.”

LEVEND BEGRAVEN

Vleermuis de dupe van isoleren van spouw

STEIN
DOOR RON LANGENVELD

Voor alle duidelijkheid: ze zijn niet tegen verduurzaming van woningen bij de Zoogdiervereniging en de Stichting ecologisch vleermuisonderzoek Nederland (Sevon). „Integendeel! Ik maak mij grote zorgen om het klimaat”, verklaart René Janssen (39) uit Stein, voorzitter van Sevon. „Das vooruit met de ged als het gaat om spouwmuurisolatie of het verduurzamen van daken. „Maar dan wel op een verantwoorde manier.” Want daar schort het volgens

Sevon en de Zoogdiervereniging helaas nogal aan. „Een aantal vleermuissoorten is echt de pieuut.”

Drama's Wat heet: volgens beide organisaties krijgen zij onder andere via de dierenopvang regelmatig vleermuizen onder ogen die slachtoffer zijn geworden van isolatiewerkzaamheden. Zelf vond Janssen bij Wijte een dode hoefvleermuis waarvan de rug onder het isolatieschuim zat. „En dat zijn dan nog de dieren die weg hebben weten te komen. De meeste dieren krijgen die kans waarschijnlijk niet.” Die

worden levend begraven in het schuim of de isolatiekorrels. Hoe vaak dit soort drama's zich precies in spouwmuuren afspeelt, is niet bekend. Maar met 22 vleermuissoorten in Nederland, waarvan er tien graag in spouwmuuren en onder dakpannen en -randen verblijven, kan het volgens Sevon niet anders, dan dat met de huidige aandacht voor woningsisolatie, er ongetuigd heel wat slachtoffers vallen. Waar de soorten uiteraard ook last van hebben, is dat door renovaties en het dichtkitten van alle kieren en gaten verblijf- en overwinteringsplekken voor de vleermuis verdwijnen.

De populaties van diverse vleermuissoorten laten mede daardoor neergaande curves zien. Met de laatvlieger en meervleermuis gaat het volgens Janssen ronduit slecht. Werden er 20 jaar geleden nog 12.000 meervleermuizen geteld in Nederland, nu zijn er daar „nog maar enkele duizenden van over”. Met de populariteit van na-isolatie is de vrees dat de soort in 2030 in zelfs is uitgestorven in ons land. Vleermuizen brengen minder dan één jong per jaar groot en populaties kunnen zich daardoor amper van tegenslagen herstellen. Daarom zijn ook alle vleermuissoorten wettelijk beschermd. „Je

mag vleermuizen niet doden of hun verblijfplaatsen of kraamkamers vernietigen”. Maar die voorwaarden gaan slecht samen met woningsisolatie. Om te voorkomen dat vleermuizen het leven laten, zou volgens de Zoogdiervereniging en Sevon voorafgaand aan isolatie altijd een ecologisch onderzoek moeten plaatsvinden. En zitten er vleermuizen, dan moet er gekeken worden naar oplossingen of eventueel compensatie. Bij grote renovatieprojecten, waarbij gemeenten of woningverenigingen betrokken zijn, gebeurt dat veelal ook. „Een gedegen ecologische inventarisatie vooral.”

Boven: De door isolatieschuim overleden bosvleermuis die René Janssen vond in Wijte.

Beneden: Een laatvlieger wurmt zich een weg naar de vrijheid.

Links onder: een gewone grootoorvleermuis die door aan de vacht vastgeplakte lijnresten en plepschuimkorrels het slachtoffer is geworden van spouwmuurisolatie.

FOTO'S: RENÉ JANSSEN, VANESSA GROENINK, RINALDO KOSTER

Volgens Janssen wordt die stap in de particuliere sector echter overgeslagen. Piet-Jan Dijkstra, voorzitter van Venin, het verbond van isolerend Nederland, erkent de problematiek. „De huidige situatie is eigenlijk onoverkombaar”, zegt hij. Een particulier die zijn woning wil isoleren zou volgens Dijkstra duizenden euros kwijt zijn en dik een jaar moeten wachten op het ecologisch onderzoek. In Utrecht loopt een rechtszaak hierover; waarvoor de Raad van State externe partijen als Sevon en Venin heeft gevraagd om advies. Een en ander moet duidelijkheid scheppen over hoe hiermee om te gaan.

Regie Een makkelijke oplossing is er volgens René Janssen niet. Maar volgens vleermuisbeschermers zouden provincies en gemeenten veel meer de regie moeten nemen bij de bescherming. „Door te zorgen voor goede alternatieve leefplekken”, stelt Janssen. „Maar ook door bijvoorbeeld een subsidieregeling om huiseigenaren te compenseren.” Want dat kan dus het gevolg zijn als er vleermuizen onder je dak of in je muren huizen: dat je dan misschien niet kunt isoleren of extra maatregelen moet treffen. „Maar de vleermuis moet tenslotte niet voor niks beschermd.”

REAGEREN?
ron.langenveld@delmburger.nl

“Je mag vleermuizen niet doden of hun verblijfplaatsen of kraamkamers vernietigen.”

René Janssen, stichting ecologisch vleermuisonderzoek Nederland